

[Weikop.]

rens bemyndigelse fratages ham, enhver form for beskyttelse bringes til ophør. Det sker ikke. Retsforbundet sætter i stedet for sit navn under en betænkning og giver tilslutning til gennemførelse af den af partiet gennem mange år foragtede lov. Og selv om retsforbundet er i jubilæumsstemning — det må det jo være — tror jeg ikke, at de erhvervsdrivende, der har ladet sig lokke af retsforbundets gyldne løfter, vil sende frihandelskompagniet, hvis jeg må kalde det sådan: fiskeriminister Oluf Pedersen, minister Viggo Starcke og det ærede medlem hr. Tholstrup, eller retsforbundet i almindelighed roser i denne anledning. (Afbrydelse af fiskeriministeren). Og når den højtærede fiskeriminister afbryder mig, vil jeg sige, at jeg tror, de erhvervsdrivende snarere vil anbefale retsforbundets medlemmer at søge en erfaren læge.

A. C. Normann: Jeg skal forsøge, så godt jeg kan, også at beskæftige mig en smule med det foreliggende lovforslag.

Jeg lyttede naturligvis med den største interesse til det ærede medlem hr. Weikops mange bemærkninger om monopollovgivningen og sad under det ærede medlems tale og forsøgte at udlede, hvordan forbindelsen til det foreliggende lovforslag egentlig var, men jeg må tilstå, at det lykkedes mig ikke rigtig. Det var i øvrigt en udmærket tale, det ærede medlem holdt om den anden sag.

Jeg var også noget desorienteret over, at det ærede medlem sagde, at han ikke anede, hvortil man skulle bruge 360 mand i varedirektoratet. Jeg sagde til mig selv, at det er helt galt: når den tidligere handelsminister, der dengang arbejdede med et meget større apparat, og hvis partifælle, daværende handelsminister Aage Rytter, afleverede direktoratet for vareforsyning med en stab, der vel nu er reduceret med 40 pct., hvis vi skal nå op på det tal, som det ærede medlem hr. Weikop nævner, 360 mand — hvis ikke engang et så kvalificeret medlem af dette høje ting forstår, hvad man skal anvende de 360 mand til, hvordan skulle vi andre så gøre os kloge derpå?

Da vi havde dette lovforslag til første

behandling, fremkom der fra et par sider en del kritiske bemærkninger. Jeg udtalte dengang, at jeg havde den opfattelse, at efterhånden som arbejdet med lovforslaget skred frem og dets indhold blev bekendt ude omkring i befolkningen, ville det vække tilfredshed hos erhvervene og forhåbentlig også hos oppositionspartierne, når det kom til stykket. Vi kan nu glæde os over, at sådan gik det også, og den højtærede handelsminister kan glæde sig over at have udarbejdet forslag til en valuta-lov, der for første gang i mange år, så vidt jeg ved, samler almindelig tilslutning i tinget. Det er til ære for den højtærede minister, og det er til ære for partierne, at de sagligt rimelige hensyn har fået lov at være de dominerende og at gøre sig gældende på en ganske afgørende måde. Det er denne omstændighed, der nu, da enighed er opnået, efter min opfattelse gør en fortsat polemik omkring lovforslaget ganske hensigtsløs. Jeg skal da heller ikke komme ind på de betragtninger, som det ærede medlem hr. Anker Lau fremførte om forslaget og om vore muligheder i de europæiske markedsområder. Jeg tror ikke, det tjener noget formål at kæde en debat om markedsspørgsmålet til debatten om valuta-loven lige i øjeblikket, selv om der i og for sig var en del af de bemærkninger, det ærede medlem fremsatte, som jeg godt synes der kunne være grund til at tage afstand fra.

Det viste sig hurtigt, da udvalgsarbejdet kom i gang, at de indvendinger, der i udvalget rejstes mod enkeltheder i lovforslaget, ikke vejede tungere, end at de med god vilje var til at overvinde. En sådan god vilje har været udvist fra alle sider, og vanskelighederne blev da også overvundet, vel nok fordi der fra alle sider herskede tilfredshed med den højtærede handelsministers hensigter vedrørende lovens administration. For det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Anker Lau understregede, at det er administrationen af loven, det kommer an på mere end noget andet.

De ændringsforslag, der er resultatet af udvalgsarbejdet, er efter min opfattelse ikke særlig betydningsfulde og ændrer ikke lovforslagets principper. Jeg gav ved første behandling udtryk for betænkelighed ved, at man ikke opretholdt vareforsyningsud-